

V sobotu 22. července 2000 mě "ohnivý oř" vyhodil v západočeských Šťáhlavech. Odtud jsem spěchal pěšky na zámek Kozel a doběhl tam se zvukem zvonů na zámecké věži. Bylo přesně 15,00 a ve výstavní síni začínal koncert!!! Stihl jsem ho doslova na poslední chvíli. Uvnitř byla skvělá atmosféra a plno hudby a uměnímilovných lidiček. Bylo tam narváno až praskala omítka na stropě výstavní síně!!! Do toho všeho zazněly první nezmaří písně - "Dávno se známe" (a capella), "Hej člověče boží", "Andělská" (od Přemka Haase) a "Bodláky ve vlasech" (od Mikiho Ryvolý). Poslední zmiňovaný song byl oslím můstkem mezi nezmaří a Mikiho produkcí. Miki vešel na pódium za zvuku potlesku a zazpíval sedmero písní a dva přídávky. Z nich mne zaujalo "Půlnoční kvítí", při kterém si nezmaří trio Drengubák - Hlaváč - Zajíc neodpustilo balkónovou vyřvávačku "Dócela nahatá...", což byl zdůrazněný druhý hlas k této písni. Jelikož to Miki nečekal, začal se smát a málem song nedohrál. Další zajímavé písně byly: "Co zbejvá", kterou Miki pouze zpíval za doprovodu Nezmarů, a přidaná "Poslední píseň" s kelímkovým sólem Tondy Hlaváče, která zněla jako dusítková hra na trubku (tzv. žabák). Po této písni se pódia ujali opět Nezmaří, kteří spustili zbrusu nové i starší písně. Mne zaujal song "Neuhádneš holka" od Mikiho Ryvolý, evergreeny "Písek" a "Růže" a premiérově zahraná písnička Zapal svíčku od Bédi Šedifky, ze které měl radost nejen její autor, ale i pár dalších lidiček, kteří ji znají. V podání Nezmarů zněla opravdu vyjíměčně. To už se ale chýlil koncert ke konci a my - posluchači nechtěli uvěřit, že něco tak pěkného musí skončit. Ale čas byl neúprosný!!! Koncert trval přes devadesát minut!!! Po něm většina lidí odešla a zbytek navštívil skvělou výstavu Svět očima toulavejch ptáků, která celý červenec v prostorách zámku Kozel probíhala.